

20. oktober 2026

EM2026/361

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt personer, der efter udlændingereglerne skal have opholds- og arbejdstilladelse, kun bør kunne arbejde i Grønland i en begrænset periode, om tilladelserne samlet bør kunne begrænses til fire år og knyttes til en bestemt arbejdsgiver og stilling, samt hvordan medfølgende familie og overgang til permanent ophold bør begrænses.
(Medlem af Inatsisartut Pele Broberg, Naleraq)

Fra Siumut takker vi medlem af Inatsisartut Pele Broberg, Naleraq, for fremlæggelsen af debatoplægget.

Fra Siumut mener vi, at denne debat ikke alene handler om, hvor længe udenlandske arbejdstagere skal kunne opholde sig og bo i vores land. Den handler også om vores ret til selv at bestemme over vores land, vores arbejdsmarked og vores fremtid som folk.

Lad os først spørge os selv: Hvorfor har Grønland i disse år fået et stigende behov for udenlandsk arbejdskraft?

En del af forklaringen findes i vores historie. Spiralkampagnen, som den danske stat havde ansvaret for, fik alvorlige og dybt personlige konsekvenser for de berørte grønlændere. Den har også haft stor betydning for befolkningsudviklingen og dermed antallet af personer, der kan indgå i fremtidens arbejdsstyrke.

Samtidig fødes der færre børn, antallet af ældre stiger, og borgere flytter fortsat fra vores land. Det vil skabe betydelige økonomiske udfordringer i de kommende 20–30 år.

Derfor skal vi ikke alene diskutere begrænsninger for udenlandske arbejdstagere. Vi skal også sikre vores egen fremtid som folk.

Siumut mener, at Grønland skal have sin egen integrationspolitik, overtage det fulde ansvar for området og udforme lovgivning, der passer til vores forhold.

Lovgivningen skal bygge på vores sprog, vores kultur og vores samfunds behov.

Det er ikke acceptabelt, at den overordnede beslutningskompetence vedrørende udenlandske statsborgere fortsat ligger i Danmark, når det er Grønland, der skal håndtere konsekvenserne.

Samtidig skal vi arbejde for selv at kunne træffe beslutninger om statsborgerskab og vores identitet som folk.

Hvis vi ikke opnår større selvbestemmelse på disse områder, er der risiko for, at grønlændere bliver et mindretal i vores eget land.

Fra Siumut vil vi også sige helt klart: Social dumping – altså forringelse af løn- og arbejdsvilkår – er fuldstændig uacceptabelt. Hvis det forekommer, skal det derfor anmeldes til myndighederne.

Udenlandsk arbejdskraft må under ingen omstændigheder bruges til at presse lønningerne ned, fratage herboende grønlandere deres arbejde eller stille dem bagest i køen.

Virksomheder, der benytter udenlandsk arbejdskraft, skal tage et medansvar for uddannelse og opkvalificering af landets egne borgere. Tilsynet skal også styrkes.

Forslaget om, at udenlandske arbejdstagere højst skal kunne bo i vores land i fire år, bør undersøges grundigt.

Vi skal ikke skabe nye problemer for virksomhederne. Men vi kan heller ikke acceptere, at brugen af udenlandsk arbejdskraft forringer herboende grønlanderes muligheder for uddannelse og beskæftigelse.

Grønland skal være åbent over for omverdenen, men vi skal selv fastlægge rammerne for vores fremtid.

Det handler ikke om modstand mod mennesker, der kommer hertil fra andre lande. Det handler om at tage ansvar for vores land og de kommende generationer.

Vores land, vores folk og vores fremtid tilhører os selv.

Fra Siumut kunne vi sige meget mere, men vi vil med disse korte og principielle bemærkninger udtrykke håb om en god debat.

Tak.

Erik Jensen, Siumut